

DEN DANSKE SØMANDSKIRKE I NEW YORK

DANISH SEAMEN'S CHURCH
IN NEW YORK

Oktober 2023 - Januar 2024

DEN DANSKE SØMANDSKIRKE
102 Willow Street
Brooklyn, NY 11201
+1 718 875 0042
info@dskny.org
www.dskny.org

ÅBNINGSTIDER

Tirsdage og fredage kl. 14-17, og
torsdage kl. 10-14 samt i
forbindelse med gudstjenester og
arrangementer i weekenden.

KIRKENS ANSATTE

Sømandspræst

Julie Sløk
+1 347 633 1176
js@dskny.org

Kontoransvarlig

Birgit Dahlgren
bgd@dskny.org

Events & kommunikation

Karin H. Søsted
khs@dskny.org

Bogholder

Ole Nørtoft

Organist

Tommaso Perazzo

Kirkesangere:

Julie Reumert
Johannes Linneballe
Karina Rasmussen Lopez

KIRKERÅDET

Formand: Marianne Beresford

Næstformand: Karina Rasmussen
Lopez

Kasserer: Kirsten Jensen

Sekretær: Tina Heideman Strand-
berg

Øvrige medlemmer:

Bente Bladt
Karin Søsted
Ulla Gruden
Anne E. Jensen (DSUK)
Julie Sløk

En fræk konfirmand?

Hvordan skal man opføre sig til en gudstjeneste? Kan man gøre noget forkert? Gudstjenesten i Sømandskirken skal være klassisk, vedkommende og rummelig.

Julie Sløk

Én gudstjeneste står lysende klar for mig. Det må have været i 1983 og jeg var lige begyndt til konfirmandundervisning. Begge mine forældre var ingeniører (min far dog først maskinmester hos ØK, så han ville have elsket, at jeg blev sømandspræst). Måske var det travlhed, måske var det det naturvidenskabelige, måske var det bare sådan det var i 1970-80'erne, men i min familie gik vi ikke i kirke. Men det til trods var vi tre søstre døbt, mine søstre konfirmeret og nu var det min tur.

Konfirmandundervisningen betød, at man skulle i kirke. Præsten i Tårnby Kirke var relativt ung kun omkring de 40, men havde ikke rigtig taget på konfirmanderne. Undervisningen torsdag morgen fra 8-10 var helt utrolig kedelig, og jeg husker ikke noget egentlig indhold, kun følelsen af ked-somhed og tidsspild. Jeg tog min mor med til gudstjeneste, og vi sad nede bag og sang med på salmerne med udsigt til et par andre konfirmander, som var der sammen med deres forældre. Egentlig gik det rigtig fint, lige indtil nadveren. Vi var flere konfirmander som gik op til knælebænken, men ak, som 13-årig teenager kom jeg til at fnise. Ikke med vilje, det kom bare over mig, måske var det forlegenhed, men jeg kunne ikke holde det tilbage. Det olme blik jeg fik af præsten var frygtindgydende, men for

intet at regne mod den ydmygelse, der mødte min mor og mig, da jeg satte mig på kirkebænken igen. Der stod præstens kone parat midt i gudstjenesten. Til at skælde min mor hæder og ære fra over hendes frække unge. Da vi gik ud efter postludiet, nægtede præsten at give hånd til nogen af os. Min mor en stovt ingeniør fældede en tåre i bilen på vejen hjem. Jeg tror jeg var for chokeret eller måske bare for ung til at reagere.

Efter et par timer fortog ydmygelsen sig og min mor blev vred på præsten og skrev en klage til biskoppen. Det kom der ikke noget ud af, men mon ikke præsten fik det at vide? For mig var det store spørgsmål, hvad nu med konfirmationen? Ville jeg blive den, der ikke kunne blive konfirmeret? Heldigvis var der en elskelig gammel præst, som sagde ja til at undervise mig med elever fra en anden skole og jeg blev konfirmeret sammen med dem et halvt år før planlagt.

I mange år syntes jeg det var flovt og pinligt at være blevet smidt ud fra konfirmandundervisningen. Jeg var vant til at være vellidt af lærerne i skolen og havde egentlig aldrig problemer med voksne. Med tiden er det blevet en sjov anekdote; først en jeg fortalte til mine egne konfirmander her i Sømandskirken, så lidt bredere

ud og nu altså til hele menigheden. Den oplevelse har for evigt sat et præg på, hvordan jeg synes en gudstjeneste skal være.

Gudstjenestens fundament er at kristne har altid samlet sig. Fra de tidligste kristne mødtes i templet, til i dag hvor der bliver fejret gudstjenester i kirker og fængsler, og på hospitaler og slagmarken. Alle de steder kristne har deres tilværelse, fejres, at vi lever i lyset af budskabet om den opstandne Kristus. Vi har lyst til at høre og udforske det, og det er noget vi deler med hinanden, når vi fejrer gudstjeneste og hører det helt centrale i kristendommen: At vi er elskede og frie mennesker, bundet til Gud og til hinanden i kærlighed. Gudstjeneste er ikke bare noget, der bliver lavet af præsten, men noget der sker i fællesskab i kirken, så hver og en kan

Julie som glad konfirmand i maj 1984

mærke, være i og næres af relationen til Gud.

Gudstjenesten i Sømandskirken skal være klassisk, vedkommende og rummelig. Klassisk fordi den skal være genkendelig for de danskere, der kommer i Sømandskirken. Den første gudstjeneste jeg var til, da jeg flyttede til USA i 1998, var i Washington, DC, hvor sømandspræsten i New York Torben Poulsen var kørt til i sin kirkebil. Gudstjenesten var traditionel og mindede om det, jeg havde oplevet som trofast kirkegænger i København, mens jeg læste teologi. Det var danske salmer, dansk prædiken og genkendelig liturgi. Det eneste som var fremmed, var at Torben efter gudstjenesten stod og solgte lakridser og vingummier til menigheden. Det var dengang en kuriositet, men nu en selvfølgelighed efter jeg selv er blevet sømandspræst.

Derfor vil genkendelighed altid være væsentligt. I Sømandskirken følger vi den gudstjenesteordning som er i folkekirkens ritualbog, vi læser de samme bibeltekster til en given søndag, for gudstjenesten skal være en afspejling af, hvad der foregår i Folkekirken netop nu. Det betyder, at vi bruger mange nye og nyoversatte salmer, læser bibelteksterne fra den nudanske oversættelse fra Bibelen 2020 og bruger de bønner, som er udgivet i de seneste år. Det gør, at gudstjenesten er nutidig og forståelig.

Gudstjenesten er et sted hvor livets store spørgsmål bliver taklet. Hvad enten det er næstekærlighed, grådighed, tab, misundelse, ensomhed eller venskab. Det kræver et vist mål af alvor og respekt, og samtidig også nærvær og engagement fra både præst og menighed. Der er næsten ikke noget vanskeligere end at holde

en prædiken, hvor man kan fornemme at folk har mistet tråden og er stoppet med at høre efter. Til gengæld er der næsten ikke noget bedre end at fornemme, at menigheden lytter, reflekterer og tænker med.

Gudstjenesten skal også være et sted, hvor man føler sig velkommen uanset hvor i livet man står. Jeg har brugt tid til dåbssamtaler med at berolige forældre med, at der ikke sker noget, hvis deres barn græder, når det bliver døbt, for det er sket mange gange før. Og lige så meget tid på at forsikre brudepar om, at jeg nok skal guide dem om, hvornår man skal stå op og sidde ned til en vielse. Hvert år forsikrer jeg konfirmanderne om, at de ikke kan gøre noget galt til konfirmationen. Det skal være en festdag, hvor de bliver fejret og får et løfte om, at Gud altid vil være med dem. Det samme gør sig gældende for søndagsgudstjenesten, som ikke er for den hellige elite, men for alle, som har en fornemmelse af, at den grundfortælling, som sætter os og samfun-

det på sporet af Gud, er meningsfuld.

Men hvad ville der så ske, hvis der sad en kæk konfirmand og fnisede ved nadveren, når jeg holder gudstjeneste? Min mand ville helt sikkert ikke blande sig, og jeg ville helt sikkert ikke skælde ud. Efter gudstjenesten ville jeg snakke med konfirmanden om, hvad der var sket, hvad det sjove var. Og så ville jeg fortælle at gudstjenesten og nadverbordet er ligesom et middagsselskab, hvor vi alle sammen er deltagere og dermed alle sammen har et ansvar for den gode stemning, den interessante samtale, det engagerede fællesskab. Den stemning bliver ødelagt, hvis folk sidder på deres mobiltelefon, eller sidder og fniser for sig selv. Det kan de fleste konfirmander forstå. Det tror jeg, at jeg selv ville have forstået som 13-årig. Men gad vide, om jeg var blevet præst, hvis ikke jeg havde haft min oplevelse fra 1983 med i bagagen?

Julie Sløk, sømandspæst

*Julie med en håndfuld af årets 25 konfirmander i Sømandskirken
Foto: Helene Bratved*

Økonomi og et nyt kirkeråd

Sommeren er næsten ovre, så vi går den travle tid i møde i Sømandskirken.

Marianne Beresford

Efter at have kørt på lavt sommerblus og være lukket i august, er september og efteråret tiden, hvor vi forbereder årets vigtigste fundraiser for Sømandskirken. Næmlig Julemarkedet.

Det er Julemarkedets årlige overskud, der lægger grunden for kirkens økonomi, og derfor usigeligt vigtigt, at det bliver en stor succes. Heldigvis har vi en fantastisk menighed der hvert år møder op som frivillige, gør deres juleindkøb, nyder en hotdog og nogle æbleskiver med familie og venner, og allervigtigst støtter Sømandskirken.

Sømandskirken i NY er en selvejende institution og en del af den private organisation Danske Sømands – og Udlandskirker (DSUK), hvorigennem vi er støttet med noget af lønnen til Sømandspræsten. Vi får IKKE tilskud fra den danske stat til trods for vi udfører de samme kirkelige opgaver som en dansk folkekirke, og er samtidig et vigtigt socialt og kulturelt samlingssted for danskere i New York, NJ, CT og længere væk. Dermed er Sømandskirken en vigtig repræsentant for Danmark.

Vi holder fundraisere af forskellig art i løbet af året for at dække driftsudgifterne til kirken. Der er tillige brugerbetaling til konfirmationer, bryllupper, og alle andre arrangementer, fordi

lønninger og andre udgifter skal dækkes ved disse lejligheder.

Vi havde i september besøg af Udlandsprovsten Selma Ravn og Bestyrelsesformand for DSUK Anne E. Jensen. Det var dejligt, at de kom forbi Sømandskirken på vej til Udlandskirken i Edmonton i Canada. Vi fik ved lejligheden at vide, at DSUK har et ønske om, at vi fra 2025 skal betale 25% af Sømandspræstens løn, hvor vi lige nu betaler 7%. Vi er ikke klar til at sætte denne udgift på budgettet,. Simpelthen fordi vi ikke har pengene til det. Vi mener kirkerådet, at den danske stat og dermed kirkeministeriet burde betale for de danske præster i udlandet. De udfører et enormt stykke arbejde for Folkekirken, og er virkelig gode repræsentanter for Danmark.

Kirkerådet blev konstitueret ved det seneste kirkerådsmøde i juni. Kirkerådet består af:

Marianne Beresford - Kirkerådsformand

Karina Lopez - Næstformand

Kirsten Jensen - Kasserer

Tina Strandgård - Sekretær

Bente Bladt, Karin Søsted, Ulla Grunden - menige medlemmer

Julie Sløk - Præst

Anne E. Jensen - formand for DSUKs bestyrelse.

Vi er klar til arbejdet, og vi glæder os til at se en masse nye konfirmander, en masse mennesker til arrangementerne i efteråret, og en masse glade ansigter til Julemarkedet den 18. og 19. november.

Støt vores arbejde og husk at vi er her din skyld!

Marianne Beresford, kirkerådsformand

Mødregruppen henvender sig til gravide kvinder, nybagte mødre og fædre, og forældre med små børn, som har tilknytning til Danmark. De mødes to torsdage om måneden fra kl. 10-12. Bliv medlem af 'Mødregruppen i Sømandskirken' på Facebook.

Legestuen for børn i alderen 0-10 år og deres forældre afholdes den første lørdag i måneden. Hold dig opdateret på Facebook i gruppen 'Legestuen i Den Danske Sømandskirke i NY' og på vores hjemmeside.

Times Square 2016

Konfirmation 2022

Michael, 52 Brooklyn, New York

Hvornår flyttede du/I til USA og hvorfor?

Jeg kom til USA i juni 2018 med halvdelen af familien dvs. min kone Karin og vores datter Sofie. Vores lidt større børn Gustav, Andreas & Mathilde blev i Danmark.

Jeg havde arbejdet for logistikfirmaet ALPI i nogle år i Danmark og blev kaldt over for at arbejde for ALPI USA som direktør for logistikdivisionen. Mens vi boede i Danmark, rejste jeg en del til USA for at besøge de amerikanske kunder i USA, særligt i New York og Californien. Selskabet pressede på for, at jeg selv

skulle over og styre logistikken for disse kunder. Efter lang tid betænkningstid, blev Karin og jeg enige om at tage imod udfordringen trods alle odds.

Vi solgte vores hus i Danmark og flyttede ind i en lejebolig i Princeton, New Jersey, hvor vi boede de første 2 år. Lige inden Corona ramte USA for alvor, valgte vi at købe et hus i samme område. I 2023 solgte vi huset i New Jersey og købte i stedet et hus i Brooklyn. Vi nyder at være tættere på byen, vores netværk og alt det NeY har at byde på

Hvad har været det bedste og sværeste ved at flytte til USA?

Det bedste ved at være flyttet til USA er, bare at være her, da byen kan noget helt unikt. Der er selvfølgelig også været udfordringer, USA kan være en stor mundfuld, men vi har aldrig fortrudt vores beslutning. .

Helt klart det mest udfordrende med at flytte til USA var, at vi forlod resten af vores familie i Danmark, og specielt vores 3 store børn. Det at ens børn er i Danmark, mens vi er her i New York, har været en udfordring for alle. Specielt under Coronanedlukning i USA var det ikke nemt, fordi vi ikke kunne rejse frem og tilbage og se vores familie og børn. Det var en hård tid

Hvad sætter du mest pris på ved den amerikanske kultur - og hvad savner du mest ved den danske?

Det jeg sætter mest pris på ved USA og specielt omkring New York er, at alt er så afslappet, og det er lige meget, hvilken påklædning man har på, hvilken hudfarve osv. Det er fuldstændig ligegyldigt hvordan man ser ud generelt og det er utroligt befriende og dejligt at være i. Amerikanere er for de flestes vedkommende åbne, imødekommende og villige til at hjælpe uanset hvad.

Jeg kan godt savne Danmark ind imellem og det er primært savnet af børn, familie eller bekendte man sidder og savner. Det kan også være maden, menneskene eller blot det lille dejlige land jeg nogle gange savner meget.

Endelig sammen til jul igen efter covid 2021

Første julemarkedet 2018

Hvordan bruger du Sømandskirken - og hvad betyder den for dig?

Vi har forsøgt at bruge Sømandskirken, så meget vi kan fra første dag her i USA mht. netværk og andre danskere. Som familie sætter vi meget stor pris på "Brunch med Netværket" en gang om måneden samt diverse gode arrangementer i Sømandskirken. Via Sømandskirken har vi mødt nogle af vores næreste venner her i USA i dag.

www.scandinavianbutik.com

'Det bedste år i mit liv'

RANUM

EFTERSKOLE COLLEGE

På Ranum Efterskole College lever 500+ elever fra hele verden sammen. Vi er en boglig efterskole med niveaudelt undervisning i 9. & 10. kl.

Vi har 20+ Cambridge IGCSE fag, 50+ profil- og valgfag, og 3 gange årligt rejser vi ud i verden.

Prøv Ranum Sommercamp og få den bedste sommer i dit liv.

Læs mere på www.ranumefterskole.dk

Ranum Efterskole College samarbejder med følgende organisationer

Proud to deliver

Juni stod på Grundlovsdag-fejring med gudstjeneste og kagebord, og Sankt Hans med hotdogs og midsommervise.

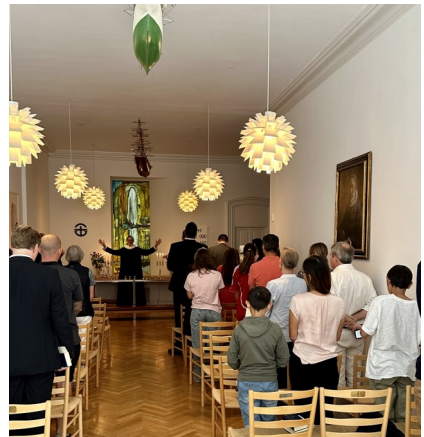
Sømandskirken lukkede for sommeren med en skøn picnic på Governors Island med Brooklyn og Port Redhook i baggrunden.

Efterårssæsonens første fredagsbar var en kæmpe succes med Sømandskirketriviaquiz, spil og hygge.

Vi glæder os til at følge op med endnu en fredagsbar i slutningen af oktober.

Næste års konfirmander begyndte undervisningen i september, først med gudstjeneste og derefter undervisning. Kom og hils på dem alle til konfirmandweekenden 22. oktober.

Julemåneden i Sømandskirken

Luciagudstjeneste

Søndag 10. december kl. 11. Tilmelding med børnenes navn og alder til Karina og Birgit på hhv. kakemilop@yahoo.com og info@dskny.org

Julegudstjenester i Sømandskirken

Søndag den 24. december kl. 14 og kl. 16.

Middag juleaften

Søndag den 24. december

Kom og vær med til juleaften i Sømandskirken. Vi begynder med julegudstjeneste kl. 16, derefter er vi klar med middag, aftenen fortsætter med dans om juletræet, og mon ikke julemanden også kommer på besøg. Aftenen slutter med portvin, kaffe, småkager og konfekt omkring kl. 22.

Tilmelding senest 13. december nødvendig til Karin på khs@dskny.org

Børnegudstjeneste og juletræsfest

Tirsdag den 26 december kl. 11. Kom til børnegudstjeneste og hygge bagefter med æbleskiver, dans om juletræet og besøg af julemanden. Tilmelding nødvendig til Julie på js@dskny.org

Find flere detaljer om alle arrangementer på vores hjemmeside

Julegudstjeneste i Washington DC

Søndag 17. december kl. 14 i Faith Lutheran Church. 3313 Arlington Blvd Arlington, VA 22201

Julemarked i Sømandskirken

**Lørdag og søndag den 18. til 19. november,
begge dage kl. 10 - 16**

Sæt allerede nu kryds i kalenderen og glæd dig til at gøre alle dine juleindkøb ved New Yorks hyggeligste julemarked.

Vi er klar med flæskesteg, rødkål, marcipan, nougat, kalenderlys, dansk slik og meget af alt det andet et julehjerte kan begære.

Vi har selvfølgelig også kalenderlys, det fineste julepynt, hjemmestrikkede strømper og huer, og både chokolade – og lakridsjulekalendere.

Og i vores tildækkede baggård serverer vi Carlsberg øl, præstens gløgg og hjemmelavede æbleskiver.

Vil du være sponsor?

Er du en virksomhed og har du lyst til at være med til at støtte årets julemarked i form af produkter, donationer eller økonomisk hører vi hjertens gerne fra dig.

Kontakt: Karin på khs@dskny.org.

Den Danske Sømandskirke i New York
Danish Seamen's Church in New York
102 Willow St • Brooklyn • NY 11201 • USA

ADDRESS SERVICE REQUESTED

PRESORT STD
U.S. POSTAGE
PAID
PERMIT NO. 407
MANHASSET, NY